

“ మ ని షి ”

— స ర్వ జి త్

శ్రీవాల బహిష్కరించండి!

ఆ పేప్ మెంట్ మీద దుర్వాసన కొడుకున్న ఆడ శనాన్ని బండి లో వేసారు.

గడచినరోజులా ఆశవం అక్కడే వుంది ఎప్పుడు చచ్చిపో ఆమె? దిక్కు లేనిచావే చచ్చింది.

“ఈ పేటకి శనాదిల్లిగా.” ఆ దారినబోతూ ప్రక్కవాడితో అంటున్నాడు గురవయ్య శనాన్ని గురించి.

“వళ్ళక్కా రోగాలే! అబ్బ బ్బ చూడ్డానికే అసహ్యంగావుంది,” ఎదురుగుండా కిళ్ళికొట్టుమీద కూర్చున్న గంగులు అసహ్యించు కున్నాడు.

“ఎప్పుడు చచ్చి దిరా ఇది! కుక్కలు కూడా ముట్టకొలేదు” బడ్డినోట్లొచ్చి సర్వజిత్తుకు.

కాని ఒకప్పుడు.....

“పొద్దుటన్నుంటే నల్ల పూపై నావ్? ఒడబోయినావ్ మావా?” అడిగింది లచ్చిని గురవయ్యను చూసి అరటవళ్ళ గేల శుభ్రంచేస్తూ.

“లై నుకెళ్ళినా ఇయ్యాల వెవడి ముఖం చూశానోగాని కింగున బోనీ కాలేతనొద్దియ్య.” ఆరిపోయిన బీడి వెలిగించుకుంటూ అన్నాడు గురవయ్య ముక్కు బ్రద్దల

య్యెంతవస వోచ్చింది వాడినోట్లొచ్చి.

“ఒక్కోరోజుతే!”

“అంతే.....” వచ్చి అరుగు మీద చతికిలబడ్డాడు.

ఆ పేటలో లచ్చిని కొట్టంటే, అందులో సరకులు నెలలతరబడి నిలవున్నా అన్మతం ఆ పేటమనుష్యులకి

“ఈ యేలంకేటి? బొమ్మ సూసినావ?” అడిగింది లచ్చిని.

ఆలోచించాడు గురవయ్య అక్కడన్న పాతబొమ్మల కడముందు పడేసుకున్నాడు.

తైలసంస్కారం లేని జుట్టు. బాగాపెరిగి బిరుసెక్కిన గెడ్డం. మీసాలు, దానికితోడు నెలకరితం కట్టిన బట్టలు. పైగా నల్లని శరీరచ్ఛాయ, వంటిమీద శాలువాకప్పుకున్నాడు. బహుశా అదిలై ను (రైలు ప్రయాణం) లో కొట్టేసిన బాపడు.

బొమ్మలు దీర్ఘంగా చూస్తున్నాడు గురవయ్య లై నులో ఎవడి జేబా దొరకలేదు. కనీసం ఈత్రా కెట్టయినా వస్తే ఓరోజు మజాచె యొప్పు. ఆలోచనల్లో బుర్ర పాడయ్యందతనికి

ఓపిల్లచేత టీ తెప్పించి కొంత లచ్చిలికిచ్చి కొంత తనుత్రాగాడు ముసిముసిగా నవ్వింది లచ్చిని. ఆలోచిస్తూ ఆమెను చూసాడు.

తెల్లగా పాలిపోయిన శరీరం. చౌక బారు పేడరుద్దినముఖం మరింత తెల్లగావుంది, నిజానికి అసహ్యంగావుంది గోడకి బొట్టెట్టినట్లు ఆ కాంతి విసినమైన లలాటంమీద కోలగాదిద్దిన తళుకుకుంకుమ. వాడి నవ్విజద్వయం త్రాస్తోలో అందుగావున్నాయ్ ఎత్తుగా కొండి చుట్టింది. సన్నగా ఒక్క పల్చటి శరీరం. తేగులావీరంగు చీరలో అప్పర్న అనిపించింది గురుపయ్యకి

“ఫోర్ వన్ త్రాకెట్టు” అక్కన అనేశాడు.

“అదేవత్తాది. వుండు... దీవం ఎలిగించినత్తా” లేచివెళ్ళింది లచ్చిని ఆ వెళ్ళడంలో ఏదో అనిపించింది గురవయ్యకి రెండు నిముషాలా గేడు, మూడు టిడిలు తగలేనాడు, శరీరం వేడెక్కింది. చటుక్కున లోపలకెళ్ళాడు గురవయ్య...

అరగంట గడిచింది...

ఈలోగా గంగులు వచ్చాడు, అర్జుణాని బొమ్మలు అంకెకోసం బొమ్మలు తిరగెస్తూ, సతమతమవుతూ ఆలోచనల్లో ఆరిపోయిన చుట్టని గుర్తొచ్చి వెలిగించకుంటూ అవస్థపడుతున్నాడు.

ఈ వేళప్పుడు లచ్చిని కొట్టుమీదలేదంటే ఎక్కడుంటుంది, ఎలావుంటుంది, ఏంచేస్తుంటుంది తనకి తెల్సు.

మరో అయిదునిముషాలకి లచ్చి మొచ్చింది కొట్టుమీదికి.

“నువ్వూ బా య్యో! ఏంచేవయ్యిందొచ్చి? పిల్నే కపోయినావ్” నొచ్చుకుంటూ అంది.

[తరువాయి 16వ పుట]

(9వ పుట నుండి)

పిలవదనీ, ఒకవేళ పిల్చినా తను
తాదని తనకీ తెలుసు,

“వచ్చి అరగంపైనాది.” కొం
చం నిష్ఠూరంగానే వుండతని కంతం
సారాతో నెంటు వాసన కలిపి
ఘాటుగా తగిలింది.

“కూడొండడానికెళ్ళా
తాయ్యా...”

“ఊహ...”

“ఏ అంకె తీసినావ్?” అడిగింది.
వై వెనెత్ వత్తాచేమో?”

గురవయ్య పోరువగ్ అన్నాడు!
అడొచ్చాడా?

అఁ వొచ్చెల్లాడు.....

ఎక్కడికి?

కూడు కింటికి

కూడా... ఎక్కడ తింటాడు?
పెల్లం తగుతెట్టుకొని ఎల్లపోయిం
దిగా

‘ఏహో...వో శేలుకూచేమో’

“అవునవును, లైనుకెళ్ళొచ్చా
డుగా. ఈసాలోజాలూ మిలట్రీ
వో శేలుకెడతాడు.

నవ్వింది లచ్చిలి. గ్రుడ్డి దీపం
వెలుతురులో అందంగా అనిపిం
చింది గంగులుకి. ఆమెనుచూస్తూ
చుట్ట వెలిగించుకోవడ లో అగ్గి
పుల్ల క్రింద పడింది. వ్రేళ్ళులేని
గంగులు చేతికి ఎంతసయత్నించినా
అగ్గిపుల్ల రాలేదు, ఆమెతీసి ఇచ్చి
వెలిగించండి వంగున్నప్పుడామెను
కొగిట్లోకి తీసుకోవాలనుకున్నాడు
కాని బొత్తిగా పల్లిక్కని తగ్గాడు

ఒక్కసారి తనకి తను చూసు
కున్నాడు.

వ్రేళ్ళులేని కాళ్ళను దాచుకుం
దుకు వేసుకున్న బూట్లు చిట్టివపుం
డ్లనుండి వచ్చేదుర్వాసన కప్పిపుచ్చు
కుం నేందుకు రాసిన నెంటు తనకీ
హోదాలా అనిపించాయి.

మరోసారి లచ్చిలిని నూటిగా
చూసాడు. మౌనంగా లేచి జుట్టు
సవరించుకున్నాడు. శావయుక్తం
గా నకిలించి లోపలికి నడిచాడు.
అతను వెళ్ళిన తర్వాత కొద్ది
క్షణాలుపోయాక వెళ్ళింది లచ్చిలి.

దూరాన కుక్కలు అరుస్తు
న్నాయి. కొట్టుకి పదిగజాలదూరం
లో రాములు బ్రాకెట్ చీట్లు
రాస్తూ మంచి బిజీగావున్నాడు.

దాదాపు అరగంట గడిచాక
గంగులు గుడిశలోంచిఊడిపడ్డాడు
ఎవరో ఓపెన్ సెవెన్ అంటూ
అరుస్తూ పోయారు. గబగబా వెళ్ళి
ఓరెండు రూపాయలు రాములు
మొహాన్న పారేసి బ్రాకెట్ సీటు
వ్రాయించుపోయాడు గంగులు.

చలి విపరీతంగా వుంది. మంచు
సన్నంగా కురుస్తున్నది. ఆచలిలో
దట్టని, వెలుతురులోముడుచిపెట్టు
కుని కూర్చున్న లచ్చిలి మొలనున్న
నలిగిన రూపాయి నోటు తీసుకుని
రాములు దగ్గరకెళ్ళింది.

‘ఇప్పటి కయ్యుందా పని ..’
అన్నాడు రాములు అలవాటుగా
వెటకాగంగా.

‘పోయెసరాలుగాయ్!’ ఆమె
చెప్పిన చీటివ్రాసి చేతులోపెట్టి
పల్లిక్కయినా బుగ్గమీద గిచ్చాడు
రాములు. వాడినెత్తిమీద మొట్టి
త్రిగ్గుకుంటూ వయ్యారంగా వచ్చే
సింది లచ్చిలి.

ప్ర క్రి ట న

తాడిపత్రి డిస్ట్రిక్టు మునుసబు గారి
కోర్టులో

O. S. No 117 of 1971

E. P. No. 83 of 1971

బోగతి చెన్నమ్మ

—వాది

Vs.

1. గంగి రామన్న

2. బోగతి నాగమ్మ

...పతివాదులు

పై నెంబరులో ఒకటవ ప్రతి
వాదియొక్క షెడ్యూల్లు దాఖలా
భూములను పైకోర్టువారియెదుట
7-6-1972 వ తేదీన పగలు
11 గంటలనుండి సాయంత్రము
5 గంటల వరకూ యాలం వేయ
బడును. కొనదలచినవారు యాల
ములో కొనవచ్చును.

షె డ్యూ లు

అనంతపురం రిజిస్ట్రేషన్ డిస్ట్రిక్టు
తాడిపత్రి సబ్ రిజిస్ట్రేషన్ డిస్ట్రిక్టు
కు చేరిన కల్లూరు గ్రామంలోని
ఒకటవ ప్రతివాది యొక్క న్యాయాధి
నానుభవంలో యుండే భూముల
నెంబరులో వివరము.

సర్వేనెంబరు	ఎ-సెం	శిస్తు
1288	4-43	4-43
1187	0-81	2-75
1186	0-45	1-50

వై. రామచంద్రారెడ్డి
వాది తరపు అడ్వోకేటు

రాత్రి పదిగంటలు బాటాయ్. ఇంచుమించుగా సందడి తగ్గింది.

“ఇంకా తెరుచుకున్నావే? పరిహాసంగా అంటూ వచ్చాడు సత్యం. జరదాకిళ్ళీ వాసన గుఫ్ మని కొట్టింది.

“ఎక్కణ్ణం చొత్తన్నావ్?” ఎదురు శ్రీంచించింది లచ్చిలి.

“సినిమా నుంచి.”

“ఏం చినిమా?”

“ఇంగిలీసు షిక్ చ్చరు,”

“ఏమర్థమై చచ్చినాది?”

“ఎందుకర్థం కాదూ?” నిజా నికర్థంకాలేదు సత్యానికి శృంగార ఘట్టాలు జోరుగా వుంటాయని వెళ్ళాడు.

“ఏటి ఇసేసాలు?” వడలు వీరచు కుంటూ అడిగింది.

ఏ చున్నాయ్ ... చలిచంపే తున్నాది. పీటపీడ కూర్చున్నాడు, యెడవసలి...

పనున్నట్లు లేచి వెళ్ళిందిలచ్చిలి. తుణం గడిచాక అంతకంటె పెద్ద పనున్నట్లు ఆమె వెళ్ళినవైపు వెళ్ళాడు సత్యం.

సప్తమి చంద్రుడు మేఘాల చాటుకి తప్పుకున్నాడు.

మరి రామానినులో అవసరం కనుపించే ఆ సుందర సమయంలో పోలీసు శాపనయ్య ఖారమైన కళేబరాన్ని జాగ్రత్తగా డొక్కు పైకిలుమీద నుంచి దింపి సమయా సమయాలాలో చించకుండా తలు పుతటి లచ్చిలి అన్నాడు. మూడు నిమిషాలకు తలుపులు తెరచుకు

న్నాయి. అలవాటుగా కొంగు నున్న రూపాయి విప్పి ఇచ్చింది, ఒక్క-పే...నోరు చప్పరించేడు శాపనయ్య.

బాబ్బాబు... ఈయాల డబ్బు ల్లేవు. ప్రాధేయపడింది. బలేదానివే నిన్న ఇస్తేదు. ఇవ్వాళ ఇస్తావను కుంటే ఇదా? నాకు చాలావసుంది ఓ అర్ధరూపాయ్ పడేయ్ నిష్టూ రంగా అన్నాడు. ఇంక అతనితో ప్రాధేయపడి ప్రయోజనం లేదని అర్ధరూపాయి తెచ్చి ఇచ్చింది పోతూ ఓ అరడజను అరటి పళ్ళు పీక్కుని మరి పోయాడు.

సచ్చినోడు. సణుక్కుందిలచ్చిలి సత్యం వెళ్ళిపోయాడు.

లచ్చిలికొట్టు సర్దేసి మంచం మీద వాటింది సిగరెట్టు ముట్టించి,

అసలే దగ్గు మొదలైంది గత మూడు నెలలనుండి రోజూ ఏదో ఇంజక్ నిస్తున్నాడు కాంపొండరు సన్యాసిరాబు. దగ్గుమటుకు తగ్గ టంలేదు సరికదా అనదగ్గర రూపాయ్ గుంజేస్తున్నాడు. దానికి తోడు రోగాలతో క్రుశ్చిన శరీరం రక్తం పొడైంది

గురవయ్య తుయరోగి .. గంగులు కుమ్మరోగి... సత్యం సర్వరోగి...

వీళ్ళు తననేస్తాలు అయినప్పు డు తనకా అన్ని రోగాలూ వుండక ఏం చేస్తాయి?

సిగరెట్టు పొగ ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసిందామెను. ఎముకలు విరిగి పోయినట్లున్నాయ్. శరీరమంతా పచ్చి పుండులా వుంది. వైగా రోగాలకాధ. అర్థంలేని ఆలోచ

నలు...వీటితో అవస్థపడలేక లేచి ఓ రెండుగ్లాసుల సాగా త్రాగిపడు కున్నది. రెండు నిమిషాలకు నిశా ఎక్కింది.

ఆలా మత్తులో అర్ధరాత్రివేళ సోలిపోయింది లచ్చిలి నిద్రలో.

తెల్లగా తెల్లవారింది.

లేవాలని లేకపోయినా లేవక తప్పక లేచింది లచ్చిలి. ఇంతలో కాంపొండరు సన్యాసిరావొచ్చాడు ఏదో ఇంకకక్షమ చేసాడు. గుప్పెడు మందు బిళ్ళలిచ్చాడు.

ఆమె ఆరాటం చూసి మందు మారుస్తానన్నాడు. ఏవో కబుర్లు చెప్పి ఏడెనిమిదిరూపాయలు గుం జుకుపోయాడు.

గళ్ళాపెట్టె చూసుకుంటే మిగి లింది ముప్పావలమీద మూడు వైసలు.

యధాప్రకారం తవ్వెడుబియ్యం కూర... ఆరోజు బత్తెం వెళ్ళింది. మళ్ళి రేపటికి మామూలే.

ఈ వెధవ బ్రతుకు అర్థంలేదు. తన శరీరం నల్లరికి ఇచ్చి వాళ్ళు తన రక్తం పిండి ఎముకలు విరగ్గొ డితే, తను వాళ్ళ చిల్లు జేబులు వెతికి, ఆలసి మామూళ్ళు ముట్ట చెప్పకునేసరికి మళ్ళీ బ్రతుకుమీద యధా రుంజాటన, ఇది అలవాటు పడడ బ్రతుకు.

దుకాణం అలంకార భూషణం తన బ్రతుకు ఏరాడో బజారుపడ్డా దుకాణం అనే తెర తనకున్నదన్న నంతృప్తి.

[తరువాయి 22వ పుట]

(17వ పుట నుండి)

గ్రంథాల యోధ్యము వ్యాప్తికి చర్యలు

ముంతి దేవానందరావు సూచన

గ్రంథాలయ శాస్త్రంలో ప్రత్యేక శిక్షణ పొందినవారికి నిరుద్యోగ సమస్య లేకుండా చేయడానికి కాక, విజ్ఞానాభివృద్ధికి కూడా అధిక సంఖ్యలో గ్రంథాలయాలు ప్రారంభించడం అవసరమని గ్రంథాలయశాఖామంత్రి శ్రీ దేవానందరావు సూచించారు. రాష్ట్రంలో ముఖ్యంగా గ్రామ ప్రాంతాలలో సంచార గ్రంథాలయాలను నిర్వహించడానికి చిత్తూరు మైన ఆవశాకాలున్నాయని శ్రీ దేవానందరావు ఈమధ్య శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ ఆంధ్రభాషా నిలయంలో "జన్ స్టియూట్ ఆఫ్ లైబ్రరీ సైన్సు" సర్వహిస్తున్న సర్టిఫికేట్ కోర్సును ప్రారంభిస్తూ అన్నారు.

రాష్ట్రంలో గ్రంథాలయోధ్యమాన్ని వ్యాపింపజేయడానికై గ్రంథాలయాల వట్టంలోని కొన్ని నిబంధనలను సవరించడం అవసరమని తమశాఖ ప్రస్తుతం ఈ విషయాన్ని పరిశీలిస్తున్నదని, మంత్రి చెప్పారు.

సంస్థ డైరెక్టర్ శ్రీ ఆర్ ఎన్ శాస్త్రి నివేదిక సమర్పిస్తూ, గ్రంథాలయోధ్యమంలో గత 18 సంవత్సరాల తమ సంస్థ చేస్తున్న ప్రశంసనీయమై కృషిని వివరించారు.

ఒక ఉత్తమస్థాయి గ్రంథాలయాన్ని ఏర్పాటుచేయాలని, తమసంస్థ చిరకాలంగా ప్రయత్నిస్తున్నప్పటికీ, ఆర్థిక సమస్యలవలన అది సఫలీకృతంకాలేదని భవననిర్మాణం మొదలైనవాటికి ప్రభుత్వ తోడ్పడాలనీ ఆయన విజ్ఞప్తి చేశారు.

గత 18 సంవత్సరాలలో ఈసంస్థలో దాదాపు 2 వేల మంది గ్రంథాలయ శాస్త్రంలో ప్రాథమికశిక్షణపొందారు.

క్రిందటి సంవత్సరం ఈ సంస్థలో శిక్షణ పొందినవారికి మంత్రి శ్రీ దేవానందరావు నేడు సర్టిఫికేట్ లను అందజేశారు.

సమాచేశానికి శ్రీ ఎన్.వి నాయక్ అధ్యక్షత వహించారు.

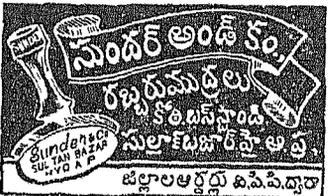
శ్రీ ఎన్. బి ఈ నాందార్ వందన సమగృణచేశారు.

మళ్ళీ సందేశయ్యింది... ఎముకలు విరగడం... సారావాసన అన్నీ మామూలే లచ్చి జీవితంలో.

మూడు గ్రీష్మాలు బరువుగా వెళ్ళిపోయాయి. సాలుగో గ్రీష్మం తొలిపాదం పెట్టాక కుక్కచావు చచ్చింది లచ్చిలి. మృతువును చేరుకొనే ఆ అదృష్టానికి ముందు పదిహేనురోజులు పైగా తిండి-మందు లేక ఆమెపడ్డ యాతన. ఒకవేళ తను నరకానికే వెడుతుందనుకుంటే అది ఇప్పుడే అనుభవించేసింది.

ఆవేటకామె శని...
ఆమె వశ్యుల్లా రోగాలు...
ఆమె శవం కుక్కలు కూడా ముట్టుకోవు!
ఆబండి మాత్రం ఆమె శవాన్ని తనలో ఇముడ్చుకొని తీసుకెళ్ళింది ఆ బడవనార్దం ఎంతో నయం కదూ!

అందమైన అచ్చుపనులకు ఆర్డరు ఇచ్చినయెడల సకాలములో ప్రింట్ చేసి ఇవ్వబడును

ఉదయా ప్రింట్స్
ఫోన్: 48178

సుల్తాన్ బజార్, హైదరాబాదు